

LLKA biedru kopsapulcē ievēlēti jauni valdes locekļi

LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAS
KOOPERATĪVU ASOCIĀCIJA

Ceturtdien, 3. martā, Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācijas (LLKA) biedri gan klātienē Jelgavas pilī, gan attālināti «Zoom» platformā pulcējās uz ikgadējo LLKA biedru kopsapulci, kurā tika apspriestas aktualitātes lauksaimniecībā, kooperatīvu loma KLP un Zaļā kursa izpildes ietvaros, kā arī palīdzības sniegšanas iespējas Ukrainas iedzīvotājiem kara seku mazināšanai. Savukārt kopsapulces noslēgumā LLKA valdē tika ievēlēti trīs jauni valdes locekļi.

LLKA biedru kopsapulce pavasarī ir ikgadējs pasākums, kura mērķis ir ne tikai risināt un apstiprināt LLKA iekšējos jautājumus, bet arī sniegt LLKA biedriem iespēju saņemt informāciju par aktualitātēm lauksaimniecībā no pirmavota – Zemkopības mi-

nistrijas pārstāvjiem. Arī šī sanāksme nebija izņēmums, jo tajā piedalījās gan zemkopības ministra biroja vadītājs Jānis Eglīts, gan arī valsts sekretāra vietniece Pārslas Rigonda Krieviņa, atbildot uz dažādiem LLKA iepriekš sagatavotiem jautājumiem.

Biedru kopsapulces laikā amata pienākumu izpildi uzsākuši trīs jauni LLKA valdes locekļi – LPKS «Pienupīte» valdes priekšsēdētāja Mirdza Feldmane (piena nozare), LPKS «LATRAPs» valdes loceklis Egards Ruža (graudu nozare) un MPKS «Mežsaimnieks» valdes loceklis Andis Malējs (meža nozare). LLKA valdes locekļu pārvēlēšana notikusi, balstoties uz triju iepriekšējo valdes locekļu paziņojumiem par atkāpšanos no amata. Lai gan šajā valdes sasaukumā iepriekš minētie cilvēki ir jaunpienācēji, kopumā viņi ir savas nozares profesionāļi, un katram jau ir redzē-

jums par darbu LLKA valdes sastāvā.

«Mans mērķis vienmēr ir bijis stiprināt vienotību, sapratni un sadarbību piensaimnieku starpā, un uzskatu, ka kooperācija ir stabilākais ceļš, kā to visu nodrošināt un sasniegt. Nekad neesmu piekritusi tam, ka jāskatās uz piena saimniecību lielumu, lai novērtētu to ieguldījumu lauksaimniecības attīstībā. Svarīgākais vienmēr ir bijis un būs cilvēki, kas aiz tām stāv, un viņu pierādītais darbspēks un izturība. Kooperācija ir vienīgais veids, kā viņiem nodrošināt gan ekonomisko, gan sociālo atbalstu, un tā turpināšana ir mana prioritāte, ņemoties LLKA valdes locekles pienākumus,» komentē Mirdza Feldmane.

Savukārt Edgars Ruža par saviem nākotnes plāniem, darbojoties LLKA valdes sastāvā, saka šādi: «Kopumā mūsu pamatuzdevums vienmēr ir bijis – caur

kooperāciju stiprināt lauksaimnieku ilgtspēju un nodrošināt lauksaimniekiem virzienus, kuros attīstīties. To jāturpina darīt. Uzskatu, ka LLKA valdes un mans kā valdes locekļa uzdevums ir stiprināt starpkooperatīvu saimniecisko sadarbību, kas notiek jau pašlaik, bet jāattīsta vēl tālāk.»

«Kooperatīvā «Mežsaimnieks» par vienu no galvenajiem darbības mērķiem esam izvirzījuši Latvijas mežu saglabāšanu Latvijas īpašnieku rokās, nevis to nonāksanu ārvalstnieku kontrolē, taču tam ir nepieciešams atbalsts, kas pašlaik ir nepietiekams. Tieši tādēļ ar savu darbu vēlos panākt, ka šāds atbalsts meža kooperatīviem tiek sniegts, jo tas nodrošinās iespēju arvien pārliecinošāk aicināt Latvijas mežu īpašniekus nepārdot mežu platības, bet gan tās apsaimniekot pašiem, kļūstot par kooperatīvu biedru. Papildu

globālais mērķis ne tikai meža, bet arī citās nozarēs ir veicināt izpratni par kooperācijas priekšrocībām ar mērķi padarīt kooperāciju Latvijā par pašsaprotamu izvēli, līdzīgi kā tas ir Skandināvijas valstīs,» tā Andis Malējs.

Sapulces laikā kooperatīvu vadītāji atkārtoti tika aicināti atbalstīt Ukrainas iedzīvotājus cīņā pret Krievijas militāro iebrukumu. J. Eglīts norādīja, ka lauksaimniecība ir viena no atslēgas nozarēm, kas var palīdzēt nodrošināt darbu un dzīvošanai atbilstošus apstākļus ukraiņu bēgļiem, kuru ceļš atvedis uz Latviju. Savukārt LLKA valdes priekšsēdētājs Indulis Jansons aicināja kooperatīvus uzrunāt savus biedrus un veidot ziedošanu uzkrājumus papildus tām lietām, kas jau tiek darītas gan individuālā, gan organizācijas līmenī, norādot, ka palīdzība būs nepieciešama ilglaicīgi. ♦

Kāpēc atbalstīt referendumu par ģimeni?

VOLDEMĀRS LAUCIŅŠ, DR. THEOL.

Vārdu «interesants» pēdējā laikā bieži lieto interesantā nozīmē, proti, atzīmējot kaut ko tādu, ko nesaproti vai pat noraidi, tikai politkorekti nevēlies teikt patiesību. Citiem vārdiem sakot, cilvēki melo.

Pirms gada 12. novembrī Latvijas Satversmes tiesa nāca klajā ar nolēmumu, kas ir rezonējis mūsu sabiedrībā. Spriedums pieprasīja mainīt to, kā līdz šim domājām par ģimeni – vienu sievu un vienu vīru. Tas tik tiešām ir interesants spriedums. Interesants tāpēc, ka Satversmes tiesai nav jārada jauni likumi, tai ir jāaizstāv esošie, bet šāds lēmums ir diezgan tieši vērst pret Satversmi. Vērst pret to, kas Satversmē ir ierakstīts, – ka laulība ir vīra un sievas vienība. Un katrs daudz maz domājošs cilvēks saprot, ka tieši viena vīra un vienas sievas veidota laulība ir ģimenes vienīgais patiesais pamats. Viss cits ir māžošāns un kļūdišanās, kas rada problēmas, īpaši ilgtermiņā.

Lai arī esmu kristietis, šajā sarunā neiesaistos kā kristietis. Man kā kristietim galvenā interese ir par paradīzi, un šīs zemes dzīves nepilnības es varu komentēt, bet nevēlos citiem uzspiest savu viedokli. Un tomēr – Dievs mīl sevis radīto, kaut grēkā kritušo pasauli. Tāpēc man ir iemesli, un tāpēc es gribu piedalīties ģimenes aizsardzībā un par laulību iestāties kā savas valsts pilsonis un patriots. Ir pagājis pietiekami ilgs laiks, lai es saprastu, kas ir tās laicīgās lietas, kāpēc es gribu iestāties par ģimeni un pret Satversmes tiesas lēmuma radīto apdraudējumu ģimenei.

Visticamākā notikumu attīstība

Viens no ievērojamākajiem vēstures filozofiem Georgs Vilhelms Frīdrihs Hēgelis reiz ir teicis, ka «vēsture māca to, ka cilvēki neko

Tautas nobalsošana par ģimenes jēdziena nostiprināšanu Latvijas Republikas Satversmē iespējama, atverot saiti tubalso.lv. Mājaslapa tubalso.lv ir izveidota, lai ikviens, tajā ieejot, pārskatāmi redz un saprot, par ko ir šī parakstu vākšana, un no mājaslapas ir tiešā saite uz parakstīšanos.

no vēstures nemācās». Tāpēc ir gudri paskatīties apkārt, kas un kā notiek ar sabiedrībām līdzīgā situācijā, kāda ir viņu pieredze, vai ir kas labs atrasts.

Viselementārākais ir piemērs par uguns nodarīto skādi. Proti, kaut kādā brīdī absolūti lielākā daļa cilvēku iemācās, ka uguns ir dedzinoša un var nodarīt nopietnu ļaunumu, tāpēc roku uguni bāzt nav prātīgi. Vēl vairāk – mēs varam pietiekami daudz informācijas par to atrast internetā vai konsultēties pie ekspertiem par riskiem saistībā ar uguni. Tāpēc ir gudri mācīties un sargāties no uguns.

Tāpat arī citās lietās –, piemēram, jautājumā par laulību. Kas notiek tad, kad sabiedrība normalizē viendzimuma attiecības? Kad legalizē viendzimuma attiecības? Tādi piemēri nav tālu jāmeklē. Tēpat Eiropā ir gana daudz valstu, kurās pirms kādiem gadiem desmit sabiedrību nodarbināja stipri līdzīgi jautājumi, kurus tagad mēģina aktualizēt Latvijā, kurus aizsāka līdzīgas aktivitātes, kādas aizsāka Satversmes tiesa pirms gada.

Patiesība ir diezgan vienkārša, un situācijas attīstība ir diezgan standarta, kaut arī viena otra detaļa var atšķirties. Viss sākas ar prasību atzīt kopdzīvi, reģistrējot arī viendzimuma attiecības, kā tagad tas notiek ar kopdzīves regulējuma argumentiem. Viens no daudzu cilvēkus pārliecinošiem viedokļiem ir tāds, ka šāda kop-

dzīves regulācija palīdzēs tiem ne laulātiem pāriem vīrietis un sieviete, kas nevēlas stāties laulībā. Šāds apgalvojums gan nespēj paskaidrot, kāpēc reģistrēt kopdzīvi dosies cilvēki, kam reģistrēt laulību ir tikpat vienkārši.

Tomēr visi jau par to neaizdomājas, un zēl, ka tā. Tam nereti līdzīet solījumi, ka nu nekas vairāk netiks prasīts. Tikko pirmais solis ir veikts un ir iespējama kopdzīves reģistrācija, viendzimuma attiecību atbalstītāji sāk meklēt šo attiecību pielīdzinājumu Dieva dotajai laulībai – viens vīrs un viena sieva. Šādi centieni balstās dažādās prasībās pret diskrimināciju, un nereti tam līdzī seko solījumi, ka adopciju gan šādi lēmumi pat eventuāli neskar. Tomēr nē, reiz pielīdzināti laulībai un pat tā saukti viendzimuma pāri sāk pieprasīt arī tiesības adoptēt bērnus, mākslīgi apaugļoties vai izmantot surogāt mātes. Nu jau gan liekas – kur tad vēl, vai ne?

Un tomēr – vēl ir, kurp iet! Tur, kur it kā viss ir sasniegts, viendzimuma attiecību atbalstītāji sāk pieprasīt, lai viņu dzīves stila nosodījumus tiek kriminalizēts. Proti, katrs, kas izsaka atšķirīgu viedokli, var tikt tiesību sargājošo iestāžu vajāts, tiesāts un krimināli sodīts (tas ir, saņemti cietumsodu). Sākotnēji vērsās pret asākiem izteikumiem, kā nesen bija Vācijā. Bet arī tas vēl nav viss! Pēc tam sāk vērsties pret cilvēkiem, kas savu

viedokli izsaka, pamatojoties uz ticības pārliecību, kā tagad notiek Somijā, kur mācītāja sievu un parlamenta deputāti grib notiesāt par bukletu, kurā viendzimuma attiecības atbilstoši Bībelē rakstītajam ir sauktas par grēku. Turklāt viņu vēlas notiesāt par bukletiem, kas izdoti pirms desmit un vairāk gadiem! Tātad ne tikai grib nepieļaut turpmāku izteikšanos, bet arī sodīt atpakaļejoši!

Tā no vienkāršas prasības pēc elementāras atziņas ne vienā vietā vien sabiedrība jau ir nonākusi līdz tam, ka sāk vajāt tos, kuri nevēlas pieņemt šādas lietas par normu. Vai tu gribi, lai tā notiek Latvijā?

Var jau mēģināt sevi mānīt un teikt, ka pie mums gan tā nenotiks. Bet, spriežot pēc tā, ka mēs agrāk var vēlāk pārņemam ne šādu vien Rietumu «sasniegumus», viss ir laika jautājums. Un laiks skrien ātri. Mūsu pašu paaudze varēs pārbaudīt, vai G. V. F. Hēgelim bija taisnība, ka nemācāmie no vēstures, un vai mūsu nemācīšanās nāks mums par labu.

Divas lietas, kas mani uztrauc kā pilsoni

No nupat izklāstītās paredzamo notikumu gaitas izkristalizējas divas ļoti iespējamās lietas. Pirmkārt, mazinoties laulības nozīmei, kā rāda vēsture, mazinās tautas atražošanās. Proti, mūsu kļūst arvien mazāk. Katrs, kuram nav bijis slinkums paseskot līdzī notikumu gaitai, būs pamanījis, ka jau tagad mums tautas pieaugums ir krietni minusos, tas ir, mūsu strauji kļūst arvien mazāk. Viendzimuma attiecībām piešķirot vienādu statusu ar Dieva doto laulību, situācija neuzlabosies. Tieši pretēji – problēma tikai pieaugs, un tas notiks strauji. Pieļauju, ka lielās nācijās šo krīzi pārdzīvos, kā Vācija pagājušajā gadu simtā pārdzīvoja divus postošu karu zaudējumus. Vai

mūsu zemei tas izdosies? Lai Dievs dod, ka jā, bet iepriecījamam pašlaik nav daudz iemeslu.

Otrkārt, arvien vairāk paplašinot viendzimuma attiecību piekritēju tiesības, viņi sāk ierobežot runas brīvību, tos, kas viņiem nepiekrīt. Tas ir ļoti bīstami, jo mūsu demokrātija balstās uz runas brīvību, bet tieši tas notiek nosacītās problēmas attīstības noslēgumā.

Ak jā, vēl viena lieta! Vai viendzimuma attiecību legalizācija ir «galastacija»? Nav gan, jo zem šiem pašiem lozungiem pulcējas cilvēku grupas, kuras citādi vēlas pārdefinēt ģimeni, piemēram, divu cilvēku vietā dažādu dzimumu cilvēku grupas kopdzīvi.

Ko daru es, un kur aicinu sev palīgos?

Uzskatu, ka Latvijā vēl ir pietiekami daudz savas zemes patriotu, ar kuru palīdzību šajā brīdī var apturēt ideoloģiju, kas apdraud mūsu zemes nākotni. Es noraidu jebkuru darbību ārpus likumīgas un demokrātiskas, oponentu cenošanas rīcības un meklēju stiprinājumu vēl mūsu valstī spēkā esošās laulības sardzei.

Tāpēc ļoti priecājos, ka šovasar Centrālajā vēlēšanu komisijā tika iesniegta iniciatīva referendumam, lai nosargātu Dieva doto ģimeni. Tā nav vēsta ne pret vienu, pat ne pret viendzimuma attiecībām, bet tikai nostiprina ilgtermiņā mūsu tautai pašu nepieciešamāko – laulību un ģimeni.

Visādu iemeslu dēļ cilvēki vēl ir gana pasīvi un no aptuveni 155 tūkstošiem nepieciešamo balsu ir savākta knapi desmitā daļa. Bet esmu pārliecināts, ka Latvijā vēl ir pietiekami daudz mūsu zemi mīlošu un vārda un apziņas brīvību aizstāvēt gribušu līdzpilsoņu.

Neesi pasīvs, cits tavā vietā to var neizdarīt! Ja neizdarīsi, vēlāk nožēlosi. Es iestājos par ģimeni – šodienai, rītdienai un nākotnei. Nāc pulkā! ♦